

vendigt, at den skattepligtige fortsat oplyser om i forbindelse med selvangivelsen.

Driver den skattepligtige eller dennes eventuelle ægtefælle selvstændig erhvervsvirksomhed, kan virksomheden vælges beskattet efter virksomheds-skatteloven. Virksomhedens renter vil i så fald blive behandlet efter disse særlige regler og ikke efter reglerne i personskatteloven. Det foreslås derfor, at virksomhedens renteindtægter og -udgifter ikke skal indgå i den nedslagsberettigede indtægt.

De gældende regler om nedslag for løbende pensionsudbetalinger m.v. tilpasses efter forslaget reglerne i pensionsbeskatningsloven. I forbindelse med skattereformen er pensionsbeskatningslovens afsnit I udvidet til også at omfatte ydelser fra rateopsparinger i pensionsøjemed. Som konsekvens heraf foreslås det at medtage disse ydelser i de nedslagsberettigede pensionsudbetalinger m.v.

Endvidere foreslås det at ophæve betingelsen om, at ydelserne i det enkelte indkomstår ikke må overstige, hvad den skattepligtige i alt har modtaget af tilsvarende årlige ydelser i noget forudgående indkomstår inden for de seneste fem indkomstår. Bestemmelsen har haft til formål at udelukke ydelser fra nedslag, der ikke formelt reguleres i forhold til prisudviklingen, men som faktisk suppleres med tillæg, der skal kompensere herfor. Forøgelse af en pensionsudbetaling, som skyldes tilskrivning af bonus, udelukker derimod ikke efter gældende regler, at der beregnes nedslag af ydelser.

Betingelsen er administrativt besværlig og virker uhensigtsmæssigt. Betingelsen er derfor udeladt i lovforslaget.

Nedslagsbeløbet skal fortsat beregnes som 30 pct. af summen af de indtægtposter, der giver ret til nedslag. Overgrænsen for nedslagsbeløbet foreslås fastsat til 3.600 kr. mod nu 3.500 kr. Det betyder, at det maksimale beløb, hvoraf der beregnes nedslag, afrundes til 12.000 kr. mod 11.667 kr. efter de gældende regler.

Den indtægtsgænse, hvor aftrapningen af nedslagsbeløbet påbegyndes, foreslås i 1987 fastsat til 66.600 kr. Det er 2 pct. højere end i 1986. I årene efter 1987 foreslås beløbet som hidtil reguleret i takt med det lovbestemte reguleringsstal efter personskattelovens § 20 ligesom personfradragene og en række beløbsgrænser i forbindelse med indkomst- og formuebeskatningen.

Selve aftrapningen af nedslagsbeløbet foreslås opretholdt, således at det nedsættes med halvdelen af det beløb, hvormed den skattepligtige indkomst overstiger indtægtsgænsen.

Nedslaget foreslås som hidtil givet i den skattepligtige indkomst, og det skal efter personskattelovens § 4, stk. 1, nr. 9, fradrages ved opgørelsen af kapitalindkomsten.

For ægtepar, der er samlevende ved indkomstårets udløb, foreslås der fastsat nye regler om beregning af nedslaget. Formålet hermed er at udgå den nuværende noget omstændelige ordning. Efter denne skal ægtefællerne selv finde ud af, hvordan de indbyrdes skal fordele deres renteindtægter og -udgifter på deres selvangivelser for at opnå de størst mulige nedslag. Ægtefællerne kan også afvente de beregninger og forslag til ændrede indkomstansættelser og skatteberegninger, som skattemyndighederne udarbejder, og eventuelt anmode om at få deres skatter omberegnet i overensstemmelse hermed.

Efter den nu foreslåede ordning skal skattemyndighederne i forbindelse med skatteberegningen beregne ægtefællernes nedslagsbeløb på basis af de oplysninger, der er til rådighed ved indkomstansættelsen. For at opnå dette må beregningerne udformes således, at nedslagene størrelse bliver uafhængige af, hvorledes ægtefællerne har fordelt deres renteindtægter og -udgifter på deres selvangivelser.

Det foreslås derfor, at der for ægtepar, hvor begge ægtefæller opfylder betingelserne for at få nedslag, foretages en særlig indkomstopgørelse, der udelukkende skal benyttes ved beregningen af nedslagsbeløbene. Denne opgørelse består for det første af hver ægtefælles skattepligtige indkomst opgjort uden renteindtægter og -udgifter (skattepligtig indkomst før renter) og for det andet af ægteparrets samlede positive nettorenteindtægter, der fordeles mellem ægtefællerne efter regler, der omtales i bemærkningerne til §§ 4-7.

Tilsammen udgør de to indkomstelementer »den regulerede skattepligtige indkomst«, og det er størrelsen af dette indkomstbeløb, der er afgørende for, om den skattepligtiges nedslagsbeløb skal aftrappes eller eventuelt helt bortfalde.

Ægtefællernes samlede positive nettorenteindtægt skal efter forslaget fordeles mellem ægtefællerne under hensyntagen til den enkelte ægtefælles øvrige nedslagsberettigede indtægter og skattepligtige indkomst opgjort før renter. Herved sikres, at ægtefællerne opnår det størst mulige nedslag.

Hvis kun den ene ægtefælle opfylder betingelserne for at få nedslag, henføres så meget af ægtefællernes samlede positive nettorenteindtægt, at den nedslagsberettigede ægtefælle sikres det størst mulige nedslag.